

DE WERELD GEWAARWORDEN, EN DE VREUGDE DIE DAT BRENGT

In gesprek met Stefan Geerts

Als hij over de natuur vertelt, komt er een schittering over hem heen. In het rustige gezelschap van Stefan Geerts bewonder ik de manier waarop hij oplicht bij elke vertelde herinnering aan natuur. Aan de zang van vogels. Het voelbare licht van de zon. Hoe hij in Noorwegen laat op de avond de zon heeft ervaren. Er papegaaiduikers hoorde. Stefan is blind. Hij kijkt naar de wonderlijke wereld met zijn oren, zijn lichaam en zijn hart. Via Lidwina raakte hij bijna dertig jaar geleden verbonden met de natuur. Een toeval dat zijn leven tot op de dag van vandaag extra kleur geeft.

Stefan is geboren en getogen in Mol Sluis, in een gezin met drie jongens. Alle gezinsleden waren blind of bijna blind. Toen Stefan vier was, ging hij naar school in Huldenberg. Telkens twee weken lang van huis, op internaat. Hij leerde er de basis van braille, zodat hij daarna met zijn jongere broer naar het eerste leerjaar kon in Sint-Lambrechts Woluwe. Stefan: 'ik herinner me Ganspoel, de school in Huldenberg nog als een wit gebouw dat middenin de natuur stond. Toen kon ik nog kleuren zien, en de lampen van auto's en etalages, de maan, bliksemflitsen en fotoflitsen. Ik kon de wolken nog ontwaren met hun fijne randen en in het midden zwaar beladen met water. Het was er heel mooi.'

Ambachtelijke rietvlechter

De lagere school in Sint Lambrechts Woluwe deed hij samen met broer Patrick. Elke maandag drie uur onderweg met de bus, en op vrijdag weer naar huis. Alles samen gedaan. Nooit moeten dubbelen, zegt hij trots. De vaardigheid in braille lezen en schrijven die hij daar leerde is er nog altijd. Hij laat het me zien. Zijn hand gaat over een wit boek, met enkel puntjes in reliëf. Hij leest me voor wat voor mij ondoordringbaar is. Hij laat me het alfabet zien, en schrijft een zin voor mij, met de hulp van een schrijfvorm en prikker.

Na de lagere school ging broer Patrick muziek studeren. Stefan leerde het ambacht van rietvlechter. 'Ik was een trage vlechter', lacht hij. Hij had twee tot drie dagen nodig om een stoel te maken. Na de middelbare school kon Stefan meteen bij Lidwina aan de slag. In gebouw 1, toen nog splinternieuw, maakte hij rieten stoelen. Soms, als er even geen vlechtwerk voorhanden was, hielp hij bij de inpak van zuurtongen. Een jaar of acht heeft hij dat nog kunnen doen, tot er voor het handmatige vlechtwerk geen afzetmarkt meer was.

Liefde voor natuur, bij Lidwina geboren

Stefan herinnert zich de feestelijke 25ste verjaardag van Lidwina nog helder. Een super gezellige junidag in 1989. Stefan was toen een jaar of 27 en was erbij.

Werkbegeleiders voetbalden tegen de maatwerkers. Er was een natuurwandeling, en Stefan wandelde mee. Dat moment werd het begin van een levenslange fascinatie om de natuur te beleven. Staf Heurckmans, broer van de toenmalige directeur, vertelde tijdens die wandeling over natuurvereniging De Gagel. En Stefan sloot aan. Later kwam hij terecht bij Den Bunt, waar hij een begeleider vond die met hem meewandelde.

Gewaarworden is anders 'zien'

De meiwandelingen in Gompel, het blijven prachtige herinneringen. Topmaand van de broedtijd, zoveel vogels te horen, zoveel schoons te beleven dan. Stefan: 'Ik zie die schoonheid niet, maar word de omgeving wel gewaar. Hoogtes bijvoorbeeld, zoals op een brug in Tirol. Of de nabijheid van mensen. Of de zon. Of wanneer iemand filmt, dan voel ik de warmte van de camera.'

'Ze zeggen altijd dat wie niets ziet beter hoort. Voor mij is dat niet zo. Het zijn vooral de kenners die beter horen', lacht Stefan. Hij heeft geoefend, cassettes beluisterd met de zang van vogels en weetjes, en vooral veel aandachtige tijd doorgebracht in de natuur. Het werd grote liefde, en veel beleven. Met de natuurvereniging naar Engeland, Noorwegen, de Waddeneilanden en met

de wandelclub dichterbij huis, naar Bouillon of het prachtige Vinnegebied in Zoutleeuw, waar hij tussen de kokmeeuwen kon zijn. Of fietsen met een tandem, begeleid door een vrijwillige wielertoerist die als tandempiloot meefietst. Fietsen in de kruinen van de bomen in Eksel was fantastisch.

Omringd door mensen die helpen

En altijd zijn er wel mensen die bereid zijn om Stefan te begeleiden. Zoals ook thuis. Waar Stefan veel tijd doorbrengt met zijn vriendin. Waar elke week familiehelp komt. Waar iemand komt poetsen. Waar maaltijden aan huis gebracht worden. Waar de computer nu voorleest wat hij wil lezen. En waar Stefans oudste broer Roger hem helpt met de administratie en brieven voor hem schrijft. Braille lezen en schrijven doet hij zelf. Foto's worden hem als het ware voorgelezen door zijn vriendin. Stefan: 'Kris (Ooms, directeur Lidwina n.v.d.r) maakt ook mooie foto's. Zoals op de 27ste augustus nog, foto's van mooie wolkenformaties en regenbogen.'

De toekomst is er al

Stefan is 61. Hoe kijkt hij naar de toekomst, vraag ik hem. Hij lacht. Zondag is het opendeurdag in de naadafdeling. De schapen zullen er ook zijn. Fietsen met de tandem hoopt hij nog regelmatig te kunnen doen. Een droom is een keer in Bokrijk door het water te kunnen wandelen of fietsen. De toeristentoren in Herentals nog eens een keertje zien. Van muziek blijven genieten. En om de twee weken meedoen met Showdown, een sportieve kruising tussen tafeltennis en airhockey waarbij de spelers hun ogen niet mogen gebruiken.

Opvallend... waar vele zestigers vooral uitkijken naar hun pensioen, is dat voor Stefan helemaal geen bekommernis. **Het is fijn werken op de chocoladeafdeling, waar hij helpt bij de inpak van lolly's. Een microklimaat, noemt hij het. Goeie collega's, goeie temperatuur, fijn werk. Binnen vijf jaar komt het pensioen eraan. Stefan lacht. 'Dat duurt gelukkig nog een tijd.'**

In gesprek met Stefan Geerts

Stefan Geerts (61) is maatwerker bij Lidwina. Zijn liefde voor de natuur, voor vogels in het bijzonder, sprankelt uit alles wat hij vertelt. Stefan houdt van wandelen, fietsen, muziek en samen met anderen sportief bezig zijn. Hij is altijd al blind geweest, en wordt de wereld op andere manieren intens gewaar. **In de wereld mogen zijn, maakt hem gelukkig.**

